

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. ХАСКОВО, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря СИЛВИЯ Г. ДЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Гражданско дело № 20225600100776 по описа за 2022 година

Общо исково производство по ГПК.

Обстоятелства по предявените искиове и представен отговор на искова молба.

Производството по делото е образувано по искова молба от публичен изпълнител в ТДНАП, ИРМ-Хасково против Б. Р. А., ЕГН***** и Р. Б. Р., ЕГН:***** двамата от ***** с обективно и евентуално съединени конститутивни искиове с правно основание чл.216 ал.1 т.1 , т.4 и т.6 от ДОПК.

Ищецът обосновава предявяването на исковата молба с наличието на неизплатени публични задължения и данни за извършена от страна на длъжника Б. Р. А. с ЕГН *****, сделка на 20.02.2019 г. с Нотариален акт № 19/20.02.2019 г., том I, рег. № 370, дело № 18 от 2019 г. по описа на нотариус №080 РС-Хасково Ваня Марчева за отчуждаване чрез дарение на недвижим имот една втора идеална част т.поземлен имот с идентификатор № 77195.716.276 /седемдесет и седем хиляди с го деветдесет и пет точка седемстотин и шестнадесет точка двеста седемдесет и шест/, находящ с в *****, с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на

трайно ползване на имота: ниско застрояване /до десет метра/, с площ на поземления имот 339 кв. м. /триста тридесет и девет квадратни метра/ и площ съгласно документ за собственост 364 кв. м.. стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 4282 /четири хиляди двеста осемдесет и две/, квартал 629 /шестстотин двадесет и девет/, при съседни /граница/ на поземления имот. имоти с идентификатори №№ 77195.716.277, № 77195.716.268, № 77195.716.275, № 77195.716.290 и № ведно с построените в имота: сграда с идентификатор №77195.716.276.1 с площ 52.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор № 77195.716.276.2 с площ 91.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор № 77195.716.276.3 с площ 22.00 кв. м., с предназначение на сградата - хангар, депо, гараж; сграда с идентификатор № 77195.716.276.4 с площ 8.00 кв. м., с предназначение на сградата- селскостопанска сграда.

Дарението на 1/2 идеална част горепосочените недвижими имоти е извършено в хода на ревизия на Б. Р. А., ЕГН *****, започнала въз основа на Заповед за възлагане на ревизия № Р-16002618005416-020-01/07.09.2018 г., надлежно връчена на 25.09.2018 г. и приключила с издаването на Ревизионен акт № Р-16002618005416-091-001/08.04.2019 г. с който са установени публични задължения в размер на 32 253.95 лв.

Ищецът твърди, че към настоящият момент установените публични задължения са непогасени и необезпечени от страна на задълженото лице Б. Р. А., ЕГН *****. като не са отсрочени или разсрочени съгласно разпоредите на ДОПК.

В исковата молба се извежда, че съгласно чл. 216. ал. 1. т. 1 . т. 4 и т. 6 от ДОПК - недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения: безвъзмездни сделки с имуществени права на длъжника; сделки или действия, извършени във вреда на публичния взыскател, какъвто е бил описания по-долу случай; сделки, извършени във вреда на публичните взыскатели, по които страна е свързано с длъжника лице.

Ищецът извежда фактите по чл. 216, ал. 1 от ДОПК за установените публични задължения, дали основание за предявяване на претенцията, като твърди, че на Б. Р. А., ЕГН ***** със Заповед за възлагане на ревизия, ЗВР№ Р-16002618005416-020-01/ 07.09.2018 г., връчена на 25.09.2018 г. лично на лицето, е образувано ревизионно производство. Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със:- Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-16002618005416-020-002/20.12.2018 г., връчена на 23.01.2019 г. по електронен път на основание чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания пред НАП от лицето електронен адрес за кореспонденция и получаване на книжа

- Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-16002618005416-020-003/22.01.2019 г., връчена на 23.01.2019 г. по електронен път на основание чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания пред НАП от лицето електронен адрес за кореспонденция и получаване на книжа. Издаден бил Ревизионен акт № Р-16002618005416-091-001/08.04.2019 г., надлежно връчен на лицето на 11.04.2019 г., който не е обжалван и е влязъл в законна сила.

Към настоящият момент, извежда ищецът, съгласно справка от данъчно-осигурителната сметка на Б. Р. А., ЕГН *****, Ревизионен № Р-16002618005416-091-001/08.04.2019 г. не е платен или обезпечен.

Националната агенция за приходите била публичен взискател за сумата от 43 203.19 лв. към 19.12.2022 г., представляваща задължения за данъци, задължителни осигурителни вноски и следващи се лихви, установени с ревизионен акт по реда на ДОПК. Установените в резултат на ревизията задължения са за данъци и следващи се лихви и са публични вземания по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Същите на основание чл. 127, ал. I от ДОПК подлежат на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчването на акта

Прехвърлянето на 1/2 ид. ч. /идеална част/ от поземлен имот с идентификатор № 77195.716.276, находящ с в *****, с площ на имота от 364 кв.м., ведно с построените в имота: сграда с идентификатор № 77195.716.276.1 с площ 52.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор № 77195.716.276.2 с площ 91.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор № 77195.716.276.3 с площ 22.00 кв. м., с

предназначение на сградата - хангар, депо, гараж; сграда с идентификатор № 77195.716.276.4 с площ 8.00 кв. м., с предназначение на сградата - селскостопанска сграда било извършено с договор за дарение на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № 19/20.02.2019 г., том I, рег. № 370, дело № 18 от 2019 г. по описа на нотариус Ваня Марчева - нотариус с район на действие Районен съд - гр. Хасково, № 080, в регистъра на Нотариалната камара, вписан в Имотния регистър при Служба по вписванията Хасково с № от вх. рег. 816/20.02.2019 г., № от дв. вх. рег. 854/20.02.2019 г. със страни: Дарител - Б. Р. А., ЕГН ***** и Дарен - Р. Б. Р. с ЕГН *****

Ищецът обосновава искането си за признаване на изпълнения състав на хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК - безвъзмездни сделки с имуществени права на длъжника. В тази насока се твърди, че била осъществена хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК: първият ответник е длъжник с публични задължения, установени с ревизионен акт, който след връчване на заповедта за възлагане на ревизия е извършил безвъзмездна разпоредителна сделка със свое имущество. По този начин е увредил публичния взыскател, защото е намалил имуществото си, служещо за удовлетворяване на вземанията.

Ищецът твърди, че се извеждало намерението за увреждане у дарителя Б. Р. А., ЕГН *. към датата на осъществяване на сделката - извършил разпоредителна сделка в хода на производство по установяване на неплатени публични задължения, след връчена заповед за възлагане на ревизия и заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия.

В следствие на така извършената разпоредителна сделка първият ответник е намалил своето имущество, е което безспорно е увредил интереса на публичния взыскател, тъй като в резултат на извършеното разпореждане с имуществено право, е осуетена възможността към него да бъде насочено принудително изпълнение за събиране на установените с ревизионния акт публични задължения. В следствие извършеното дарение се установява недостатъчност на активи за издължаване на длъжника. Безспорно е, че ответникът след дарението нито е погасил свои публични задължения при публичния изпълнител, нито има друго имущество на достатъчна стойност, което да послужи за погасяване на неговите задължения. Със сключената безвъзмездна сделка се увреждал кредитора, в случая НАП. Категорична

била установената съдебна практика, че всяко действие на длъжника, с което той създава или увеличава своята неплатежоспособност, е увреждащо спрямо кредитора и от момента на извършване на такова действие за последния възниква правото да иска отмяната му.

Национална агенция за приходите не разполагала с данни за притежавани други имуществени права, които да удовлетворят вземанията на държавата. Видно от приложените справки от Агенцията по вписванията, длъжникът не притежава други недвижими имоти. Няма данни за сключени трудови договори от Б. Р. А.. За периода 2018 г. -2021 г., няма данни за осигуряване, не са подавани данъчни декларации по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ от лицето. Поради изложените обстоятелства, дължимата сума по ревизионния акт не е постъпила в държавния бюджет.

Ищецът извежда, че в случая, хипотезата по т. 4 от ДОПК, не включва изискване от публичния взискател или публичния изпълнител и доказване на такова намерение и у лицето, с което длъжникът е договарял, когато разпоредителната сделка е сключена след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. В този смисъл бил и константната съдебна практика на ВКС - Решение № 69/22.06.2012 г. на ВКС, по т. д. № 534/2011 г., в което решение съдът се е произнесъл по правния въпрос относно намерението за увреждане, като елемент от фактическият състав по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, включва ли и такова намерение и у лицето, с което длъжникът е договарял, когато разпоредителната сделка е сключена преди установяване на задължението с ревизионния акт и ако да - подлежи ли на доказване или се презюмира, след като увреденият кредитор е държавата. ВКС в решението си извеждал, че ... Намерението за увреждане, като елемент от фактическият състав по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, не включва такова намерение и у лицето, с което длъжникът е договарял, когато разпоредителната сделка е сключена след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. Този отговор изключва въпроса дали това намерение у лицето, с което длъжникът е договарял, се презюмира или подлежи на доказване. "В този смисъл били и Решение № 436 от 22.12.2011 г. по гр. д. № 308/2011 г. на ВКС, III Г.О. и Решение № 104 от 21.02.2008 г. по т. д. № 582/2007 г. на I Т.О., в които съдът се е произнесъл общо за необходимостта да се установи намерението за увреждане.

В настоящия случай, и предвид горецитираната съдебна практика ищецът сочи, че не следвал да доказва, знание и у приобретателя по сделката. Обстоятелството, че е достатъчно е да се докаже намерение само у прехвърлителя длъжник, идва от сравнително-правното тълкуване на разпоредбите на чл.135, ал.1 ЗЗД и на чл. 216, ал.1, т. 4 ДОПК, уреждащи правните последици за кредитора от извършване на увреждащи действия от длъжника. Нормите на двата закона са в съотношение на специален към общ закон, поради което съвместното им действие е изключено, освен ако законът изрично не го допуска. Специалния характер на нормата на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК произтича от особеността на предмета на правно регулиране- възпрепятстване евентуалното осуетяване на събирането на установени публични задължения, по които кредитор е държавата, съответно общините. Именно, с оглед защитата на обществения интерес, като увреждащи са определени и действия или сделки, извършени не само след датата на установяване на публичното задължение, но и в един по-ранен период- в периода след получаване на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията се установят публични задължения.

Следователно субективният елемент на фактическия състав на чл. 216, ал.1, т. 4 ДОПК ,сочи ищецът,се изчерпва с намерението за увреждане само у длъжника. По изложените съображения, считаме че не се изисква да доказваме намерението за увреждане и у приобретателя по сделката. В хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК подлежи на доказване само намерението на длъжника за увреждане.

Ищецът обосновава и искането си за признаване на изпълнения състав на хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК за сделки, извършени във вреда на публичните вискатели, по които страна е свързано с длъжника лице.Определението на понятието „свързани лица" по смисъла на ДОПК е дадено в § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на кодекса. Буква „а" на посочената разпоредба регламентира, че свързани лица са роднините по права линия. В случая е налице свързаност по смисъла на тази разпоредба, тъй като прехвърлителите на сделките е баща на приобретателя - Р. Б. Р.. Това обстоятелство се установявало от приложени справка за родственоост и справка свързани лица на Б. Р. А...

Ищецът сочи, че извършената сделка след връчване на заповедта за възлагане на ревизия е увредила интереса на публичния взыскател, тъй като в резултат на извършеното разпореждане с имуществени права, е възпрепятствана възможността да бъде насочено към тях принудително изпълнение за събиране на установените с ревизионния акт публични задължения.

Видно от приложените справки от Агенцията по вписванията, длъжникът не притежава други недвижими имоти. Вследствие на така извършената разпоредителна сделка Б. Р. А. е намалил своето имущество, като по данни от регистрите на НАП, лицето притежава само 1 бр. моторно превозно средство - лек автомобил марка ****, рег. № *****, година на производство 1994 г. Посоченото моторно превозно средство е спряно от движение от 02.04.2014 г. и върху същото е наложен запор от ЧСИ.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С220026-022-0069350/07.10.2022 г. е наложен запор върху една втора идеална част от лек автомобил, марка ****, рег. № *****, година на производство 1994 г., двигател № 164E2, мощност 75 к.с. със застрахователна оценка 0.00 лв. за съответната част. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190026-023-0000907/15.03.2019 г. са наложени запори върху налични и постъпващи суми по притежаваните от Б. Р. А. банкови сметки в Юробанк И Еф Джи България АД, както и на вложените вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление. С Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.6 от ДОПК изх. № С190026-139-0000858/22.04.2019 г. е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190026-023-0000907/15.03.2019 г. Видно от върнатия от банката отговор на запорното съобщение, лицето няма авоари по сметки! е. нито банкови сейфове, същото не е клиент на банката. От наложения запор няма постъпили суми за погасяване на задълженията.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С220026-022-0029872/26.05.2022 г. е наложен запор върху всички безналични ценни книжа, притежавани от длъжника, които са вписани в регистър на

притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар. Видно от направеното отбелязване върху запорното съобщение длъжникът не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в Централен депозитар АД, поради което запорът не може да бъде наложен.

Национална агенция за приходите не разполагала с данни за притежавани други имуществени права, които да удовлетворят вземанията на държавата.

Видно от изложеното дотук, твърди ищецът, след извършеното разпоредително действие от страна на лицето, е налице невъзможност да се събере установеното с Ревизионен акт № Р-16002618005416-091-001/08.04.2019 г. задължение. Въпреки предприетите действия за обезпечаване и събиране на задълженията, дължимата сума по ревизионния акт не е постъпила в държавния бюджет.

Предвид гореизложеното, ищецът иска след като докаже основателността на предявената искова молба да се постанови решение, с което да се обяви за недействителна по отношение на държавата, в условията на евентуално съединяване на исковете с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 1, т. 4 и т. 6 от ДОПК, следната сделка:

Договор за дарение, обективиран в Нотариален акт № 19/20.02.2019 г., том I, рег. № 370, дело № 18 от 2019 г. по описа на нотариус Ваня Марчева - нотариус с район на действие Районен съд - гр. Хасково, № 080 в регистъра на Нотариалната камара, с който Б. Р. А. дарява на сина си Р. Б. Р. следния недвижим имот:

Една втора идеална част от поземлен имот с идентификатор № 77195.716.276, /седемдесет и седем хиляди сто деветдесет и пет точка седемстотин и шестнадесет точка двеста седемдесет и шест/, находящ с в *****, с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване на имота: ниско застрояване /до десет метра/, с площ на поземления имот 339 кв. м. /триста тридесет и девет квадратни метра/ и площ съгласно документ за собственост 364 кв. м. /триста шестдесет и четири квадратни метра/, стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 4282 /четири хиляди двеста осемдесет и две/, квартал 629 /шестстотин двадесет и девет/, при съседи /граница/ на поземления имот, имоти с идентификатори № 77195.716.288, № 77195.716.277, № 77195.716.268, № 77195.716.275, №

77195.716.290 и № 77195.716.289, ВЕДНО с построените в имота: СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.1 с площ 52.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.2 с площ 91.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.3 с площ 22.00 кв. м., с предназначение на сградата -хангар, депо, гараж; СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.4 с площ 8.00 кв. м., с предназначение на сградата - селскостопанска сграда.

Ответникът Б. Р. А. извежда, че предявения иск от ТД на НАП, ИРМ - Хасково на основание чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК е за неоснователен и недоказан. Такива били и евентуалните иски по чл. 216, ал. 1, т. 4 и т. 6 от ДОПК..

Ответникът сочи по отношение на иска по чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК, че на първо място, по делото липсват достоверни данни за наличието на „установени публични задължения“, тяхното основание и размер. Представеният към исковата молба Ревизионен акт не съдържа информация за обстоятелството дали същият е влязъл в законна сила и на коя дата. Такава информация не се съдържа и в другите приложения към исковата молба писмени материали. Приложената Справка за задълженията на задълженото лице към дата не е годин да удостовери това обстоятелство документ.

На второ място, по делото липсвали данни за правния интерес на ищеца от водене на иска. Искът по чл. 216, ал. 1 от ДОПК е специален по отношение на иска по чл. 135 ЗЗД, като за неуредените въпроси следва да се прилага субсидиарно уредбата, дадена в Закона за задълженията и договорите и практиката по същата. В тази връзка не се сочело по делото увреждане интересите на кредитора, което в процесния случай означава - обстоятелството, че към датата на подаване на исковата молба, длъжникът не разполагал с достатъчно друго имущество за погасяване на евентуалните му публични задължения.

Спрямо претенциите по чл. 216, ал. 1, т. 4 и т. 6 от ДОПК Б. Р. намира, че обявяване на недействителност на процесната сделка в хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК можело да бъде искано само ако сделката, за която се твърди, че е сключена с цел да увреди публичния взискател, е

сключена след като е предприето принудително изпълнение спрямо длъжника - чл.210, ал.1 от ДОПК разпоредбата на чл.216, ал.1 от ДОПК обявява за недействителни онези сделки, сключени след връчване на заповедта за възлагане на ревизия, но това се отнася само до онези сделки, чиято недействителност се иса на основание чл.216, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ДОПК, но не и по чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК. тъй като носителят на публичното вземане все още не е придобил това качество, а го придобива едва след предприемане на принудително изпълнение спрямо длъжника.

Ответникът оспорва и твърденията на ищеца, че тези сделки са извършени с намерение да се увреди публичния взыскател в лицето на НАП, а също така и че същите са извършени във вреда на този публичен взыскател, т.е. оспорване наличието на предпоставките по чл.216, ал. 1, т.4 и т.6 от ДОПК. Към момента на сделката процесното жилище било единствена собственост на А., в което живял и същото съгласно разпоредбата чл.213, ал.1, т.2 от ДОПК е несеквестрируемо и принудително изпълнение за събирането на публични задължения на длъжника, не може да се насочва върху него. След като върху това жилище не може да се насочва принудително изпълнение, то и кредитора няма правен интерес да иска обявяване недействителността на тази сделка, тъй като връщането му обратно в патримониума на длъжника, не може да послужи за удовлетворяване събирането на неговото вземане. Следователно, исканата недействителност не следва да се обявява, защото имуществото, с което се разпоредил ответникът отговаря на изискванията за несеквестрируемост и така или иначе, публичният изпълнител не би могъл да насочи принудително изпълнение върху имотите, обект на дарение, обективизирано в Нотариален акт № 19/20.02.2019 г., том I, рег. № 370. дело № 18 от 2019 г.

Отделно от това, за времето от 25.09.2018 година - дата на връчване на заповед за възлагане на ревизия № Р-16002618005416-020-01/07.09.2018 година до 20.02.2019 година - датата на нотариалното прехвърляне на собствеността върху процесния имот от страна на ревизиращите органи не са извършвани никакви действия, поради което в този период не е имало яснота какъв ще бъде резултата от възложената ревизия, за да се приеме, че действията и сделката се с цел увреждане на кредитора, каквото е фактическото твърдение на ищеца, а не уреждане на семейни отношения, каквото е фактическото твърдение по настоящия писмен отговор.

При правилно приложение на материалния закон следвало да се приеме, извежда ответникът, че предпоставките за уважаване на иска по чл. 216, ал. 1, т.4 от ДОПК са процесните сделки да са извършени след датата на връчване на заповедта за извършване на ревизия и при установени в полза на държавата публични задължения за ответника - праводател, както и те да са извършени с намерение да се увреди публичния взискател, т.е. елемент от фактическия състав на посочената правна норма е намерение за увреждане. В тежест на ищеца е да установи наличието фактическия състав по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, пораждащ правото на иск за обявяване на относителна недействителност спрямо държавата на съответните действия и сделки. Законът санкционира тези действия, които са били предназначени да увредят публичния взискател. Намерението за увреждане трябва да бъде установено. В хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК то не се предполага, а подлежи на доказване и доказателствената тежест е за ищеца (така изрично Решение № 436 от 22.12.2011 г. по гр. д. № 308/2011 г. на ВКС, III г.о.). Съгласно Решение № 27 от 28. 02. 2013 г. на ВКС по т.д. № 410/ 2012 г., II т.о., ТК намерението за увреждане по чл.216, ал.1,т.4 от ДОПК (аштиз гпБепд!) като факт е мисъл и желание да се направи нещо във вреда на кредитора, т.е. съзнание, че със съответния правен акт се уврежда кредитора, най-често като се намалява имуществото на длъжника, служещо принципно за удовлетворяване вземанията на кредиторите (чл.133 от ЗЗД). Както се посочи по-горе, обаче, това намерение подлежи на доказване, то не се предполага, а в случая такова доказване не е налице.

Предвид горното, се иска отхвърляне на предявените иски като неоснователни и недоказани.

Ответникът Р. Б. Р. не представя отговор на исковата молба.

Обстоятелства по делото

На основание чл.112 и чл.113 от ДОПК е възложена ревизия със заповед от 07.IX.2018 г. на ТДНАП – Пловдив на Б. Р. А. относно проверка на задължения относно годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на едноличен търговец, данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ, ДОО-самоосигуряващи се, здравно осигуряване самоосигуряващи се, универсален

пенсионен фонд самоосигуряващи се за периода 01.I.2017 г.-31.XII.2017 г. и данък добавена стойност за периода 29.VIII.2017 г. – 31. VIII.2018 г.,която следва да се извърши в тримесечен срок от съобщаването на заповедта

Заповедта е връчена на Б. А. лично на 25. IX.2018 г.

Със заповед от 20.XII.2018 г на ТДНАП – Пловдив е възложена ревизия на Б. Р. А. относно проверка на задължения относно годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на едноличен търговец,данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ,ДОО- самоосигуряващи се,здравно осигуряване самоосигуряващи се,универсален пенсионен фонд самоосигуряващи се за периода 01.I.2017 г.-31.XII.2017 г. и данък добавена стойност за периода 29.VIII.2017 г. – 31. VIII.2018 г.,която следва да се извърши до 25. I.2019 г.

Тази заповед е връчена електронно на адресата на 23. I.2019 г.

Със заповед от 22. I.2019 г на ТДНАП – Пловдив е възложена ревизия на Б. Р. А. относно проверка на задължения относно годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на едноличен търговец,данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ,ДОО-самоосигуряващи се,здравно осигуряване само осигуряващи се, универсален пенсионен фонд самоосигуряващи се за периода 01.I.2017 г.-31.XII.2017 г. и данък добавена стойност за периода 29. VII.2017 г. – 30.IX.2017 г.,която следва да се извърши до 25. II.2019 г.

Тази заповед е връчена електронно на адресата на 23. I.2019 г.

С ревизионен акт №Р-16002618005416-091-001/08.IV.2019 г. на ТДНАП-Пловдив въз основа на заповедите за ревизия на ответника А. са установени задължения на същия към 08.IV.2019 г. за довносяне общо 29 161.23 лева и 3 092.72 лева лихви,от които 22 738 годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на А. като ЕТ,лихви от 2 166.60 лв.,данък добавена стойност от 5 064.83 лв.,лихви от 780.52 лв. и здравно осигуряване за самоосигуряващи се-1 358.40 лв. и лихви от 145.60 лв.

Ревизионният акт и приложенията към него са редовно връчени по електронен път на Б. Р. А. на 11.IV.2019 г.По делото видно от представените справки,ревизионният акт не е бил обект на обжалване.

На 20.II.2019 г. съобразно нотариален акт №19 том I дело №1882019 г. на

нотариус Ваня Марчева, №80 по РНК Б. Р. А. дарява на сина си Р. Б. Р. 1/2 идеална част от поземлен имот с идентификатор № 77195.716.276, находящ с в гр. Хасково, община Хасково, област Хасково, ул. „Извор“ № 5, с площ на имота от 364 кв.м., ведно с построените в имота: сграда с идентификатор № 77195.716.276.1 с площ 52.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор № 77195.716.276.2 с площ 91.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор № 77195.716.276.3 с площ 22.00 кв. м., с предназначение на сградата - хангар, депо, гараж; сграда с идентификатор № 77195.716.276.4 с площ 8.00 кв. м., с предназначение на сградата - селскостопанска сграда.

Видно от справка за родственост Р. А. е баща на Р. Б. Р..

С постановление от 15.III.2019 на публичен изпълнител при ТДНАП-Пловдив,офис Хасково за обезпечаване на очакваното публично вземане на основание чл.121 ал.I от ДОПК са наложени предварителни обезпечителни мерк спрямо Б. Р. А.-запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки,депозити,вложени вещи в трезори,суми за доверително управление в „Юробанк и Еф Дже България“ АД за сумата от 31 938 лева.Въз основа на горното постановление е изпратено и запорно съобщение до посочената банка.Действието на това постановление е придължено с постановление от 22.IV.2019 г.

С постановление от 26.V.2020 г. на публичен изпълнител при ТДНАП-Пловдив,офис Хасково е наложен запор на притежаваните от А. безналични ценни книги,вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар.

С постановление от 07.X.2022 г. на публичен изпълнител при ТДНАП-Пловдив,офис Хасково е наложен запор мърху една втора идеална част от лек автомобил „BMW“ 316 рег.№Х 39 23 АР.

Видно от представена справка от НАП към 19.XII.2022 г. ответникът А. дължи общо 29 166.03 лева главници по публични задължения,лихви в размер на 14 037.16 лева,или общо 43 203.19 лева.

Правни съображения

Предявеният основен конститутивен иск по делото с правно основание чл.216 ал.І т.1 от ДОПК следва да е обект на първоначално обследване по съществото му и едва след преценка неговата основателност и извод за липсата на такава да се пристъпи към изследване наличието на хипотезите на другите обективно съединени конститутивни евентуални иски с правно основание чл.216 ал.І т.4 и т.6 от ищеца.

В случая ищецът е активно легитимиран субект да предяви процесните иски по силата на изричното законово овластяване по чл.216 ал.ІІ от ДОПК-публичен изпълнител в ТДНАП-Пловдив,ИРМ-Хасково.

Предмет на претенцията по чл.216 ал. І т.1 от ДОПК е упражняването на потестативното право от страна на държавата чрез посочените органи да се обявят за недействителни спрямо нея, съответно на общините, сключените безвъзмездни сделки с имуществени права на длъжника след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения.

По делото конститутивния иск обхваща хипотезата на чл.216 ал. І т.1 изр.2 от ДОПК,тъй-като ищецът претендира прогласяване недействителността на посочената безвъзмездна сделка-дарение от страна на длъжника на сина му на недвижими имоти,осъществена след датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия,по която са установени публични задължения.

Съобразно установените по делото факти,хипотезата на предявеният иск е осъществена и заявеното за защита субективно право от ищецът е налично в правния мир.

Следва да се посочи,че процесния иск е особена хипотеза на защита на правата на кредитора спрямо длъжника,чието имущество служи за общо обезпечение съобразно чл.133 от ЗЗД.

Чл.216 ал.І от ДОПК урежда специален по отношение на общия иск по чл.135 от ЗЗД за обявяване недействителността на разпоредителни сделки с имуществото на длъжника чрез които се нарушава принципа на чл.133 от ЗЗД с цел увреждане на кредиторите.

Кредиторът в случая е държавата за свое публично вземане спрямо длъжника, което е установено по надлежен ред-с ревизионен акт. Това задължение следва да е по конкретно възникнало публично вземане. Поради това предпоставка за основателността на специалния отменителен иск, уреден в полза на държавата и общините, с цел обезпечаване събирането на публични задължения, е именно наличието на конкретни такива задължения, а не на публични задължения изобщо. Самият чл.216 ал.І от ДОПК сочи като свой обект“ публичното задължение на длъжника“, а не общи негови публични задължения, което при граматическо тълкуване извежда именно точно определено задължение от публичен ред. В тази насока следва да се тълкува систематически и че чл.216 от ДОПК е в раздел Трети на глава 25 от ДОПК - Принудително изпълнение. Цялата тази глава урежда като изпълнителни основания по ДОПК именно актове за установяване на конкретни, публични по своя характер, вземания.

Следва също така да се посочи и че с оглед спецификата на правните субекти-кредитори, имащи право на иск в по чл.216 ал.І от ДОПК и публичния характер на вземанията, чиято събираемост е винаги в обществен интерес, законодателят е дал като цяло по-силна защита на тези кредитори в сравнение с тази на кредиторите по общия отменителен иск по чл.135 от ЗЗД.

По делото безспорно е установено, че обсъдените по-горе заповеди за възлагане на ревизия, респ. за изменението на първоначалната заповед, са връчени на Б. Р. А. на 25.IX.2018 г., респ. за изменението-на 23.I.2019 г. Следователно ответникът ясно е разбрал, че е обект на ревизионно производство по ДОПК и неговия предметен обхват като видове публични задължения и период на възникване.

Въпреки това същият след това, на 20.II.2019 г. извършва посочената по-горе безвъзмездна сделка дарение на свои недвижими имоти на сина си Р. Б. Р..

От друга страна иницирираното ревизионно производство с посочените заповеди завършва с представения по делото ревизионен акт от 08.IV.2019 г., който установява публични задължения на А. в общ размер на 29 161.23 лева главници и 3 092.72 лева лихви. Този ревизионен акт, съобразно представените по делото справки от НАП не е обжалван и е послужил като основание за образуване на изпълнително производство против А. за

събиране на тези публични задължения. Следва да се има предвид, че възникването на фискалните задължения на конкретен субект е по силата на закона, без за това да е необходим съответен административен акт. Тези актове само уточняват всяко фискално задължение по период, основание и размер, което го прави ликвидно и изискуемо за конкретния субект и служат като изпълнителен титул. Такава е функцията и на ревизионният акт - да направи задължението на конкретния длъжник ликвидно и изискуемо, в случаите на констатиране несъответствия, липса на декларация, на документация и др. В тази насока е Тълкувателно решение № 1/2009 г. на ОС на НК на ВКС, т. 1.

Установените по делото обстоятелства са правнорелевантни и изцяло се обхващат от хипотезата на чл. 216 ал. I т. 1 от ДОПК, която не изисква никакви други условия, вкл. и увреждане от сделката, което е елемент от различните хипотези на чл. 216 ал. I т. 4, респ. т. 6 от ДОПК. Налице е безвъзмездна сделка с отчуждаване имуществени права, извършена след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, от длъжник по установени с ревизионен акт публични задължения. Тази съвкупност предпоставя недействителността на процесната сделка по отношение на държавата и същата следва да се обяви за такава. Налице е и намаляване имуществото на длъжника, което води до затруднение, респ. до невъзможност същата да събере конкретно установените свои ликвидни и изискуеми вземания. В тази насока следва да се съобразят предприетите действие по изпълнение в режима на ДОПК против А., които са останали без резултат и все още наличните му и установени чрез процесния ревизионен акт публични задължения, останали без погасяване.

Предвид на изложеното и възраженията на ответната страна са неоснователни.

Съобразно основателността на главния иск по чл. 216 ал. I т. 1 от ДОПК, съдът не следва да се произнася по евентуално предявените иски с правно основание чл. 216 ал. I т. 4 и 6 от ДОПК.

Предвид изхода по делото ответниците следва да заплатят на НАП на основание чл. 78 ал. VIII от ГПК вр. с чл. 37 от ЗПП и чл. 25 ал. I от Наредба за заплащането на правната помощ сумата от 200 лв.

Ще следва ответниците да заплатят и съответната държавна такса съобразно чл. 69 ал. I т. 4 вр. с т. 2 от ГПК и чл. 71 ал. II от ГПК, и чл. 1 от

ТДТКССПК в размер на 352 лева съобразно представената данъчна оценка на дарената недвижимост.

Водим от изложеното Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за относително недействително на основание чл.216 ал.І т.1 от ДОПК по отношение на Държавата по предявеният иск от публичен изпълнител в ТД на НАП Пловдив,ИРМ-Хасково против Б. Р. А.,ЕГН***** и Р. Б. Р.,ЕГН:***** двамата от ***** на дарението обективизирано в Нотариален акт № 19/20.02.2019 г., том І, рег. № 370, дело № 18 от 2019 г. по описа на нотариус Ваня Марчева с район на действие Районен съд - гр. Хасково, № 080 по регистъра на Нотариалната камара,с което Б. Р. А. дарява на сина си Р. Б. Р. следния недвижим имот- Една втора идеална част от: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 77195.716.276, /седемдесет и седем хиляди сто деветдесет и пет точка седемстотин и шестнадесет точка двеста седемдесет и шест/, находящ с в *****, с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване на имота: ниско застрояване /до десет метра/, с площ на поземления имот 339 кв. м. /триста тридесет и девет квадратни метра/ и площ съгласно документ за собственост 364 кв. м. /триста шестдесет и четири квадратни метра/, стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 4282 /четири хиляди двеста осемдесет и две/, квартал 629 /шестстотин двадесет и девет/, при съседни /граница/ на поземления имот, имоти с идентификатори № 77195.716.288, № 77195.716.277, № 77195.716.268, № 77195.716.275, № 77195.716.290 и № 77195.716.289, ВЕДНО с построените в имота: СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.1 с площ 52.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.2 с площ 91.00 кв. м., с предназначение на сградата - жилищна сграда, еднофамилна; СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.3 с площ 22.00 кв. м., с предназначение на сградата -хангар, депо, гараж; СГРАДА с идентификатор № 77195.716.276.4 с площ 8.00 кв. м., с предназначение на сградата - селскостопанска сграда.

ОСЪЖДА Б. Р. А.,ЕГН***** и Р. Б. Р.,ЕГН:*****

двамата от ***** да заплатят на Национална агенция по приходите сумата от 200 лева за процесуално представителство.

ОСЪЖДА Б. Р. А.,ЕГН*** и Р. Б. Р.,ЕГН:*******
двамата от ***** да заплатят на Държавата по сметка на съда държавна такса в размер на 352 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд-Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____